

udvides til at gjælde udover den Tid, som er nævnt i Loven af 1858, medmindre vedkommende Byer og Landsfogne give deres Samtykke dertil, og jeg troer, at man vilde gaae Kommunerne for nær ved at tage Sagen anderledes. Man vilde da kunne sige: „Lovgivningsmagten har loffet til at gaae ind paa Vedtægterne for en kort Tid, der kun skulde være en Prøvetid, og nu giver den en ny Lov, som siger, at vi skulle beholde dem, naaget vi maafsee ere komne til den Erkjendelse, at de ikke svare til deres Hensigt“; men Sigt bør Lovgivningsmagten vogte sig for. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 skal jeg blot bemærke, at det er en absolut Følge af Forslaget under Nr. 1, med hvilket det altsaa maa dele Skjæbne. — Forslaget Nr. 3 indeholder efter min Mening langtfra det, som een af de ærede Forslagsstillere (C. Rimestad) nylig sagde, at der skulde ligge i Ordene. Saa vidt jeg forstod ham, udtalte han, at vedkommende Kommuner ved at indgive Begjæring kunde fra 1ste April 1863 blive befrieede for Sundhedsvedtægterne, men jeg kan ikke fatte, hvorledes dette kan ligge i Ordet „Revision“, der betyder en Forandring, men ingenlunde en Ophævelse. Forsaavidt det nu imidlertid er de ærede Forslagsstilleres Mening, at Ordet „Revision“ kan have den sidstnævnte Betydning — og at dette er deres Mening, har jeg ikke blot hørt af den ærede sidste Taler, men jeg har ogsaa nylig erfaret det ved at spørge den anden ærede Forslagsstiller — og forsaavidt denne Opfattelse ogsaa maatte tiltrædes af den ærede Justitsminister, saa at altsaa Kommunerne, naar de selv ville, kunne blive aldeles frie for Vedtægterne, saa er der ingen Forskjel paa de ærede Forslagsstilleres og mit Forslag, og det har altsaa ingen Betydning, hvilket af dem der vedtages; men forsaavidt derimod den ærede Justitsminister ikke maatte tiltræde de ærede Forslagsstilleres Fortolkning af Forslaget under Nr. 3, maa jeg fraraade at gaae ind derpaa. Skulde det desuagtet blive vedtaget, antager jeg, at de ærede Forslagsstillere ville være enige med mig om til tredie Behandling at foreslaae en Ændring i Udtrykket, saa at det blev klart, at man ved samme har tænkt paa en fuldstændig Ophævelse af Sundhedsvedtægterne, forsa-

vidt vedkommende Kommuner begjære det. Hvis man altsaa kan faae en tilfredsstillende Erklæring af Ministeren, hvis der til tredie Behandling kan foretages en Omredaktion af Forslaget under Nr. 3, skal jeg henstille til det ærede Thing, om det vil foretrække mit eller det sidstnævnte Forslag.

Justitsministeren: Under første Behandling af denne Sag tillod jeg mig at bemærke, at der i Motiverne var henvist til, at de Udtryk, der forekomme i § 2 i Lovudkastet: „med de Forandringer og Tilleg, som maatte finde Sted“, netop ere beregnede paa at vise, at Meningen ikke var, at Vedtægterne ikke skulde kunne modtage de Forandringer, som maatte vise sig hensigtsmæssige, og jeg skal fremdeles bemærke, at min Mening ogsaa har været den, at der ikke skulde være Noget i Veien for, at Sundhedsvedtægterne kunde træde ud af Kraft for de Kommuner vedkommende, som maatte ønske det. Jeg har opfattet Forholdet saaledes, at dette isølge den Maade, hvorpaa Lov af 12te Januar 1858 ordnede denne Sag, var en Ret, der ikke maatte forholds Kommunerne, og det har langtfra været min Mening at ville nægte dem en saadan Ret. Jeg kan ikke lægge Skjul paa, at jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) brugte meget stærke Udtryk, naar han sagde, at det vilde faae Udseende af, at man først havde „loftet“ Kommunerne til at vedtage Sundhedsvedtægterne, og derpaa hindrede dem i at faae dem ophævede; jeg troer, at Bestemmelserne i Udkastet og Tilringerne i Motiverne maae give tilstrækkelig Garanti derimod, og jeg har ogsaa ganske vist lagt megen Vægt paa den hele Maade, hvorpaa Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter er foregaaet. Som jeg ved første Behandling bemærkede, har der i denne Henseende været en stor Smøbekommen fra alle Kommuner Side, og Ministeriet har netop maattet paasee, at man ikke gennem Vedtægterne kom til at gaae for strengt tilværks. Disse Hensyn gjøre, at jeg ganske vist maatte foretrække, at det høie Thing lod Udkastet forblive saaledes, som det er foreslaaet af Regjeringen og vedtaget af det andet Thing; men der kan heller ikke fra min Side være Noget til Hinder for,